

SPANYOL

Nyári olvasmányok után kutatva a spanyol könyvesboltok polcain idén jó néhány rémtörténetre bukkanhatunk: úgy tűnik, a *Twilight* könyves és mozi sikere után az irodalomba is beszivárogtak a vámpírok, zombik, vagy a hozzájuk hasonlatos lények, és a spanyol olvasó előszeretettel tölti társaságukban – borzongással – a vakáció szűkre szabott heteit. Először is itt van Daniel Pérez NAVARRO második regénye, a *La sonrisa de los muertos* (A holtak mosolya): a metafikciós történet szerint egy könyvkiadó egy napon titokzatos kéziratot talál az asztalán, melynek címe *Diariozombi* (Zombinapló). A kézirat egyes szám első személyű kannibálnapló, amelyből kiderül, hogy bármely külvárosban létezhet afféle vágóhíd, ahol az eltűnt emberek végzik, természetesen zombik áldozataiként. Bár a regényt a legtöbb könyvesboltos a „horror” kategóriába sorolja, a kritikusok határozottan irodalmi erényeként emelik ki a rég elfeledett zombitörténetek újraélesztését, valamint a metairrodalmi hivatkozásokat, tükröződéseket, játékos áthallásokat.

Marc R. Soto a fiatal írónemzedék tagja, ám 34 éves kora ellenére máris számos irodalmi díj birtokosa. Saját weblapjáról (www.marcsoto.com) – melynek intrója nem más, mint egy Drakulától kölcsönzött idézet – megtudhatjuk, hogy valóságos irodalmi mindenevőről van szó: kedvenc írói közt éppúgy szerepel Stephen King, mint William Shakespeare vagy éppen Julio Cortázar, minden spanyol nyelvű író alfája és omegája; legkedvesebb könyvei pedig például a *Macbeth*, a *Büszkeség és balítélet*, *Monte Cristo grófia*, és *A játék vége*. A *Largas noches de lluvia* (Hosszú, esős éjszék) című könyv a szerző harmadik kötete (az első *Los muertos no caminan y otros cuentos* címmel jelent meg az Universidad de Almería gondozásában 2004-ben, a második pedig a 2008-as *El hombre divergente*, amiért a szerző számos díjat és jobbnál jobb kritikákat kapott); Rogelio Villanueva történetét beszéli el, aki 1967-ben, húsz esztendőnyi távollét után visszatér szülőfalujába, hogy átvegye a családi vállalkozást, ám néhány hónappal később holtan találják. Öngyilkosság? Gyilkosság? Senki sem tudja. Ahogy azonban kezdenek kibogozódni a szájak, igazi spanyol gyökerű történetre derül fény: a bűntény nem egyedül álló esemény, hanem régi, elfeledett bűnök szükségszerű következménye. Valamegyest Lorcat idézi, ahogy a szerző eldugott spanyol falvak rejtett titkairól lebbenti fel a fátylat, mutatja be a lassú kint, a bűnt annak generációkra kiható következményeit egy család – apa és lánya – történetén keresztül.

Ha már zombikról és más démonokról beszélünk, essen szó végül egy (pszeudo)vámpírról is: Francisco Casavella (1963–2008) *Lo que sé de los vampiros* (Amit a vámpírokról tudok, 2008) című opusza bár a *Twilight*-történetek filmadaptációjával egyidős, mégis egészen másfajta „vámpírtörténet”. A szerző 27 évesen első regényével (*El triunfo*, 1990) már díjat nyert, majd pályája végén, 2008-ban éppen az említett regénnyel tette fel a pontot írói munkásságára, amikor is a spanyol irodalom egyik legrangosabb kitüntetésével, a Premio Nadallal jutalmazták. Casavella esszéiben, elméleti írásaiban ügyesen egyensúlyoz a népszerűbb és sokszor irodalmiatlanabbnak tartott műfajok és a magas irodalom között, saját munkáiban pedig magától értetődő természetességgel lép át egyikből a másikba, és vissza (kedvenc irodalmi kirándulásai a karikatúra, a groteszk, a Sterne-i játékok területére vezetnek). Szerinte „Bellow az első pop-regényíró, Voltaire pedig az első punk”, ő maga pedig immár vitathatatlanul a spanyol irodalmi Parnasszus magaslatain trónol mindörökké.

A *Lo que sé de los vampiros* története régi időkbe kalauzolja az olvasót: a főhőst, Martín de Viloallét, aki egy nemesember legkisebbik fia, a hagyományoknak megfelelően már születésekor jezsuita szerzetesnek szánják. Amikor Spanyolországból kiűzik a jezsuitákat, hősünk épp novíciuséveit tölti, és elhatározza, hogy szerzetesársaival tart – így jut el Rómába, német területekre, a forradalomban égő Franciaországba. Mindeközben számos kalandot él át, a regény pedig feléleszti, mai köntösben újraalkotja a korabeli formákat: az episztolát, a pásztorjátékot, az erotikus regényt, az útibeszámolót – teszi mindezt sok íróniával, irodalmi játékkal. És hogy hol laknak a vámpírok? Egy 1781. október 15-i keltezésű levélben, melyet hősünk mestere, Welldone hagyott hátra, aki utolsó üzenetként megfogalmazta, mit is jelent a *Vámpírok törvénye*. Persze nem a rémtörténetek klasszikus vérszívóiról mesél, inkább az akkori, a mai, mindennapi vámpírokról – és ha meggondoljuk, ettől talán még ijesztőbb a történet: „Az ember álarcot húz, hogy ne szégyenüljön meg emberléte véletlenszerűségétől, önnön lényegtelenességétől, hogy csupán a semmi letéteményese. Ezért árulja el önmagát. A régiek vérét issza, de nem táplálékul, hanem hogy igénye szerint megerősítse, megbiztosítsa magát emberi mivoltában. Ez a kényelmesség teszi, hogy az ember egyszerűen vámpírrá válik. Ha pedig semmi bizonyosat nem tud a múltjáról, ha az önámítással a múltat is eltorzította, hogyan tanulna meg a leckét? Hogy értelmezi a jelent? Hogy merészel a jövőbe tekinteni? [...] csak bolyong céltalanul az Időben és a Térben. Ez a világ egyszerre tragikus és komikus egyensúlya. Napok és az éjszakái. Emberek és a vámpírjai. Ami előre nem látható, elkerülhetetlen.”

(Kutasy Mercédesz)

ottlik - Picasso - Tó
nyomán
+ emlé
Natoc
d
a vignom
leis asstomyok
(Ahtok + hegedu⁴
(tok))
2010

Tajikistoni matroz
 Halastpetchar
 hepedul
 Adriani A - wal
 (ottilik utan)

Matroz is 3 Brignon

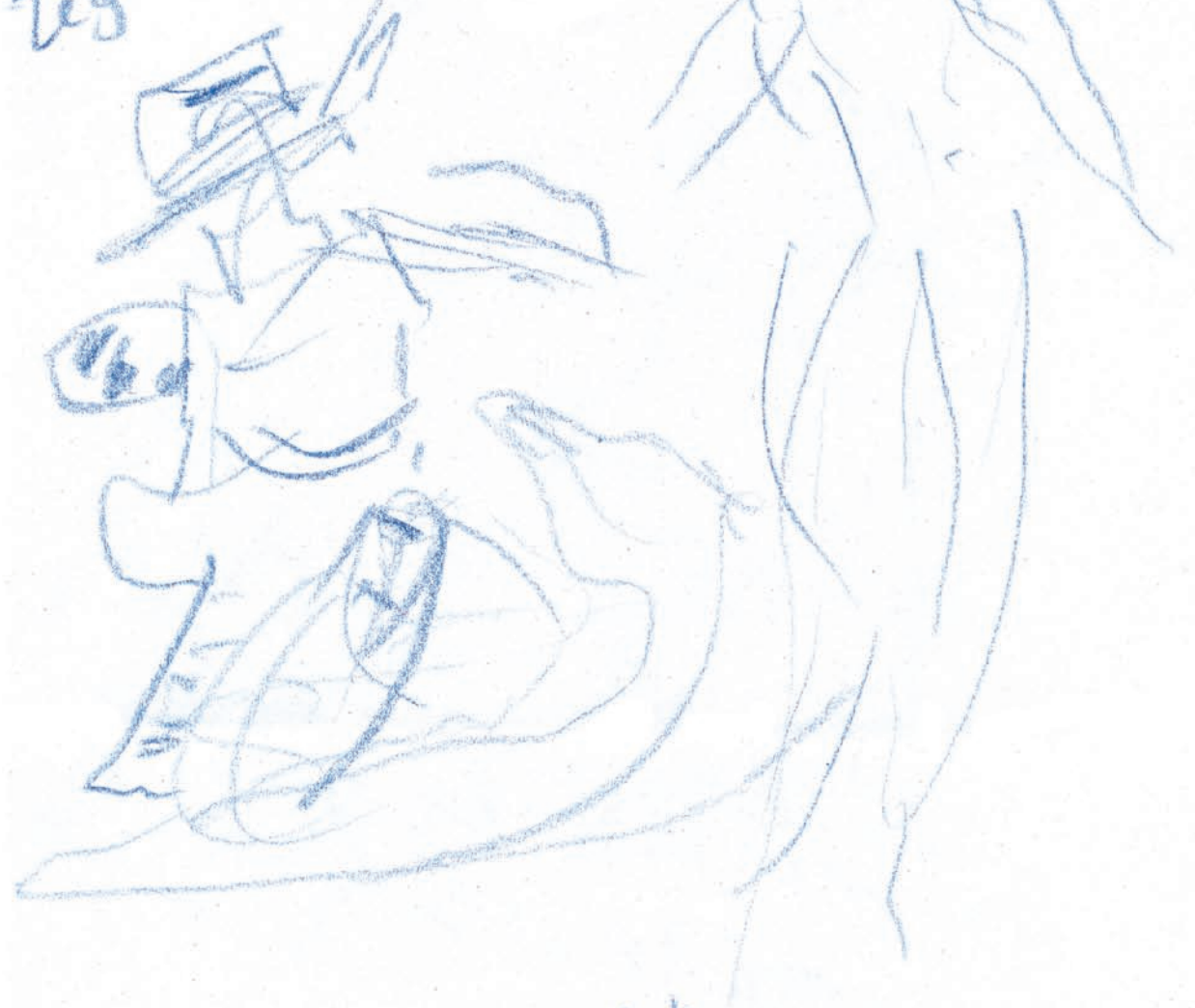

szex hugó
szex hugó

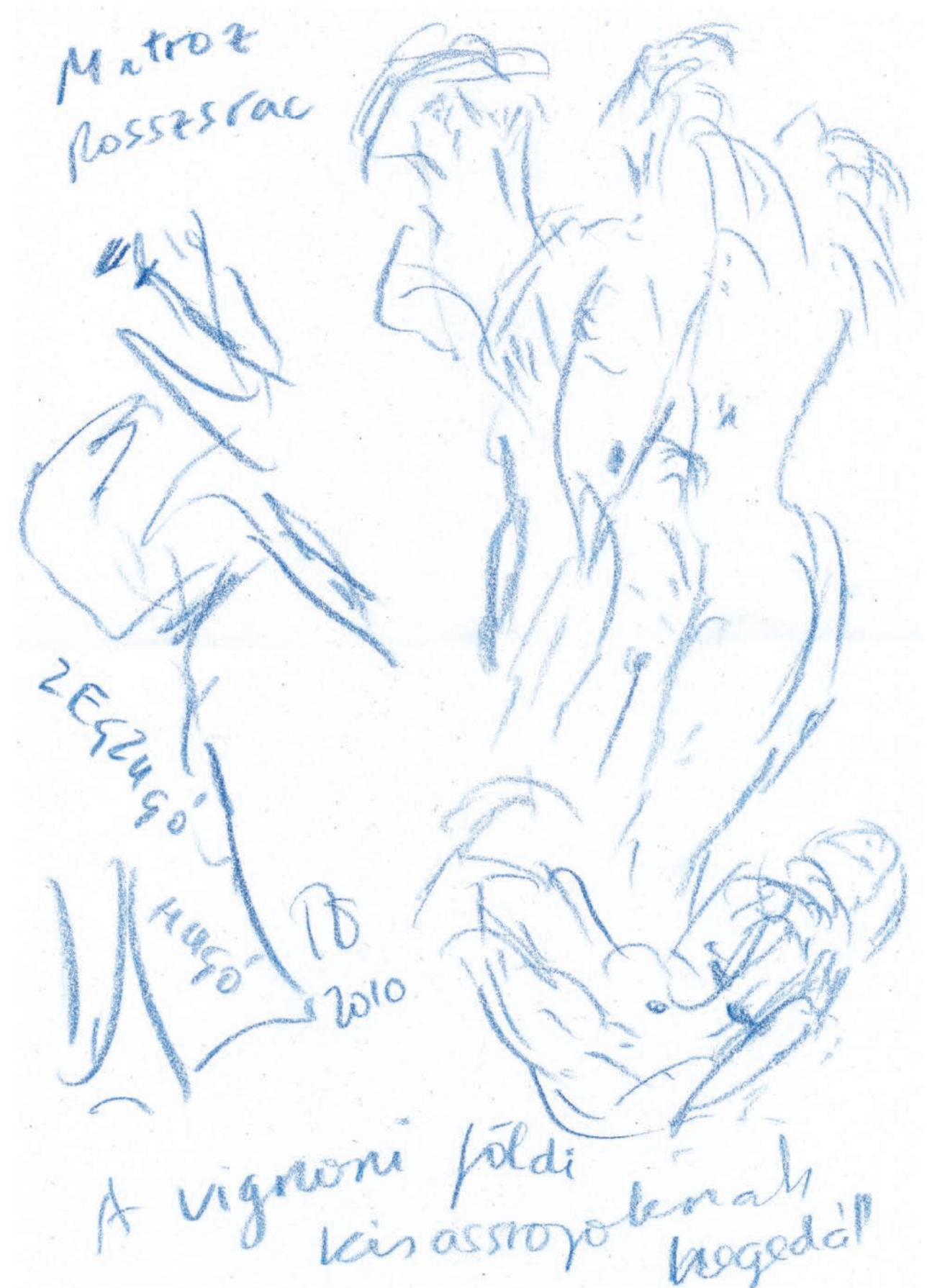
matróz
lanyraak
(jononek)
megedul

szex hugó
szex hugó

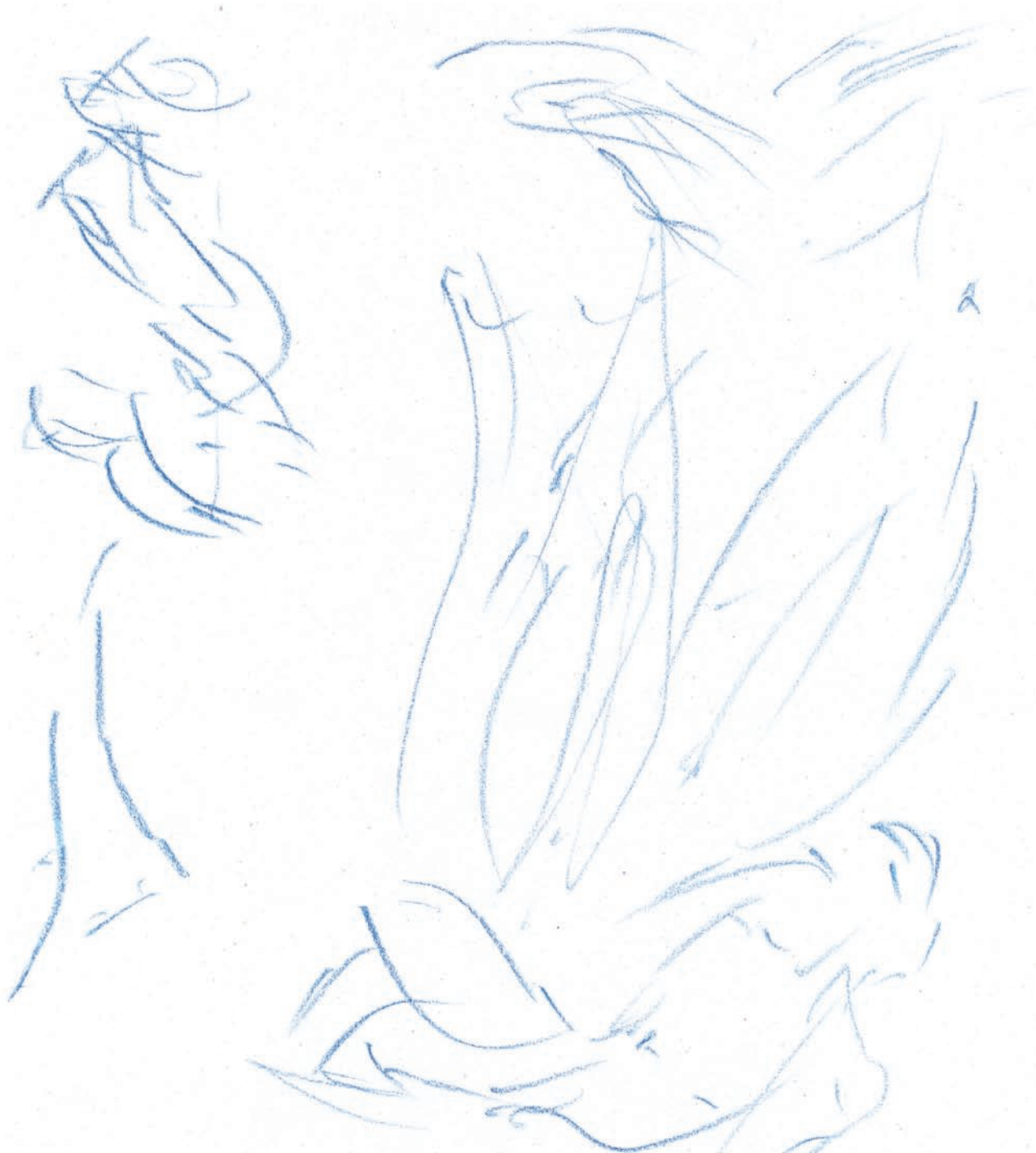

1 kinyitott
matróz
szex hugó
szex hugó! 1 arigram
A

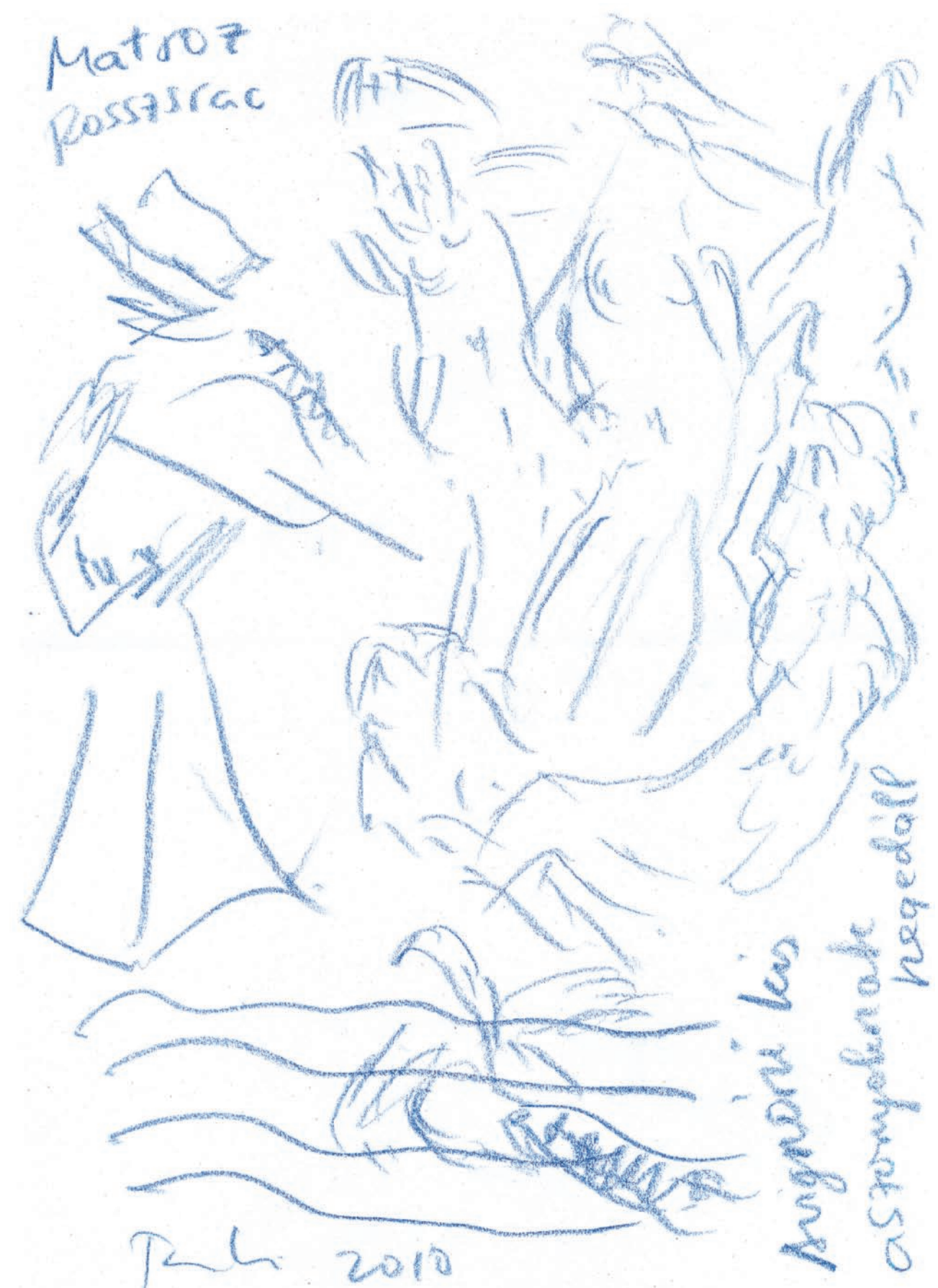

Arignoni Pignori, Pignoret,
 Nóni és Vigé
 Nekik hegedül Rosszsrac MATR₀₂

Matroz
 Rosszsrac

Pignori kis
 Astromphorak
 hegedöll

Pécs 2010

Natroz
Rossz Sac

B
2010

Mignoni Sacnak, Nikinek
és Zézinek hegedőáll

Rossz Sac Natroz
hegedőáll

B
2010

a mignoni
földi kis szőnyökhöz

A natrot
(rossz szac)
hegedül a
kisasszonyoknak

Brignon út
Barcelona

8
2010

Barcelona

A kisasszonyok
: a legek (legiek);
hegedülő
natrottal

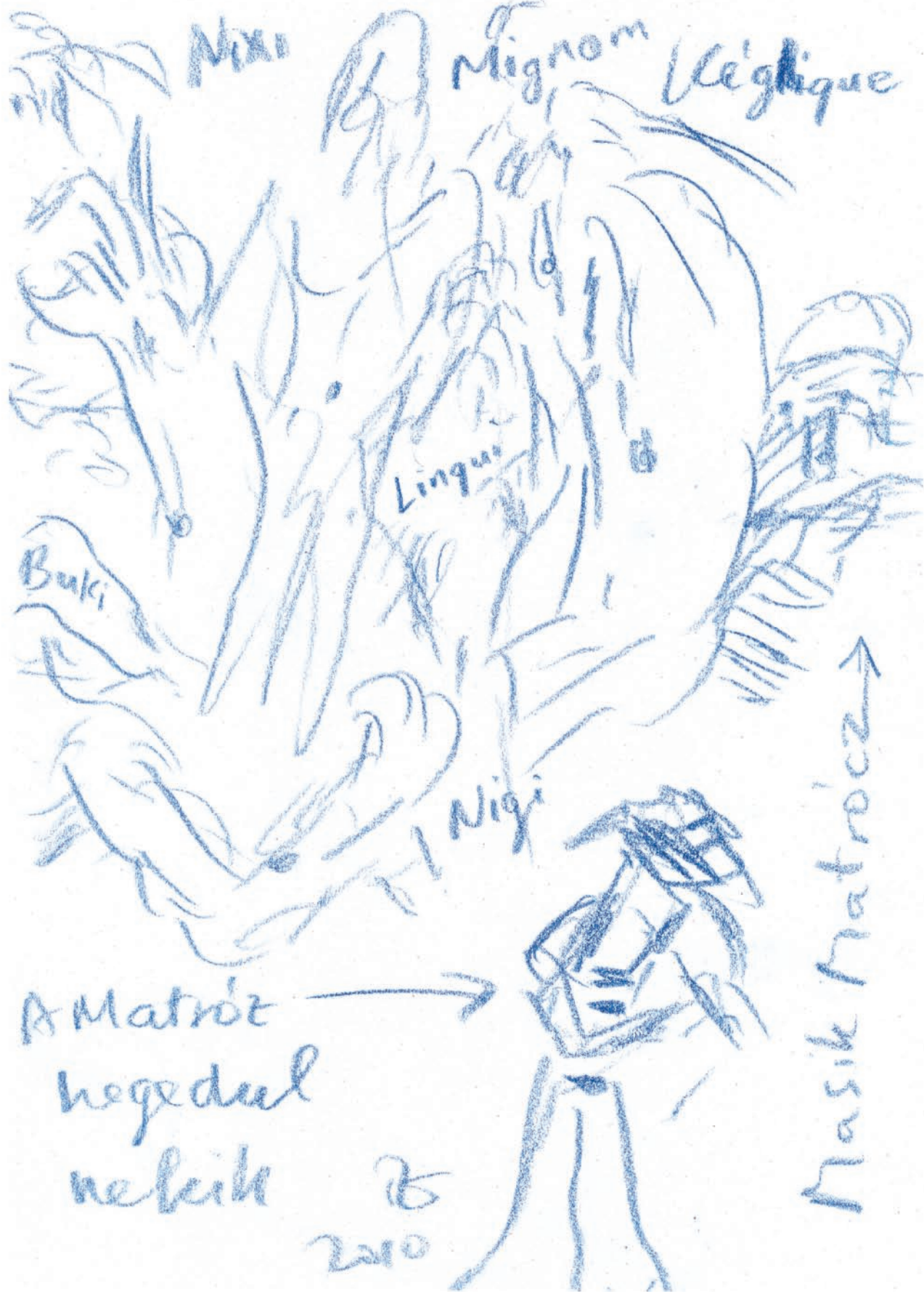
Innenen in Toulon
 hegedul MATRÖZ
 at arignon kisasszonyok.
 nak

von
 Matr
 öz

Rosst
 Deux

"Matisse"
 182010

Niki

Mignom

Uéghique

Lingui

Buki

Nigi

A Matröt
 hegedul
 nekih

2010

Masik Matroc →

Avignoni porcelan egi
(foldi, legi, wizi)
kisasoro yoh

